La salvació, a tocar dels dits

Avui ho hem tingut a les nostres mans però el mig punt se'ns ha escapat. L'objectiu era justament aquest, puntuar ni que fos empatant per tal de no dependre de les matemàtiques del desempat. Una setmana més, però, haurem d'estar atents al que fan la resta d'equips.

Hem arribat bastant puntuals al local de joc...

El BCN Vulcà té un d'aquells locals antics que no han resistit el pas del temps i que evoquen l'esplendor de temps passats que ja no tornaran. Sostre alt, mobiliari antic, habitacions espaioses i tot de racons foscos amb vitrines plenes de trofeus oblidats. Hi ha una barra molt petita amb dos tamborets i un rètol que ens avisa, per si calgués, que ens trobem a la zona de bar. Les parets estan farcides de diplomes emmarcats que acrediten les gestes dels equips d'antuvi, datats de quan cap de nosaltres encara havia nascut. Hi ha retrats dels grans jugadors d'èpoques pretèrites, tots en blanc i negre, senyors ben pentinats i amb bigoti alguns, que m'han fet pensar en les que tinc del meu avi de quan era jove. També n'hi ha un parell amb ulleres que retiren a en Botvinnik, i un altre amb tupé que retira vagament a Spassky. En Carlitus, que en locals així se sent com a casa, m'ha obsequiat amb alguna anècdota relacionada amb un d'aquests jugadors, i a més ha dut una revista on s'hi veu l'Angel Martin de petitó, jugant (això m'ha semblat entendre) contra en Kortchnoi en unes simultànies.

Hom pot imaginar-se un local així en el passat, amb tot de distingits senyors fent-la petar, fumant en pipa, alguns jugant i d'altres discutint de política o albirant el futur d'un món que s'obstina en canviar a marxes forçades. Ens podem imaginar també el barman, vestit impecablement, servint conyacs i cafès. I també les dones dels jugadors, elegantment vestides de diumenge, fent safareig en algun racó, parlant de les seves coses, alienes als moviments de les peces i el seu propòsit...

Tot això ha quedat enrere, ja no hi ha xivarri, ni barman, ni senyors fumant en pipa... ens esperen deu escaquers, contra deu rivals, i el silenci de la sala... perquè com anava dient...

Hem arribat bastant puntuals al local de joc. Avui hem anat amb dos baixes, l'**Andreu** i en **Huic i** , i ens ha calgut fer pujar dos jugadors de l'equip B.

El primer en acabar ha estat en **Martí**, si la meva memòria de peix no em falla, que tot i tenir un peó aïllat en el final ha aconseguit derivar la posició a un final de torres, i ja sabem que aquests finals ofereixen gran quantitat de recursos pel bàndol que es troba en inferioritat. Taules treballades. (0,5 - 0,5)

El primer en caure ha estat en **Gusó**, el seu rival no ha tingut contemplacions i li ha muntat un bon atac al flanc de rei. Semblava que l'alfil de caselles blanques oferiria una mica de contrajoc i defensa, però ha estat un miratge. (1,5 - 0,5)

En **Parramon** ha fet bona la preparació que duia de casa i ha obtingut unes taules en una posició de peó aïllat d'aquelles que no se'n pot treure cap profit per cap de les dos bandes. Taules, res a dir. (2 - 1)

Llavors ha vingut la meva victòria, que no m'ho esperava gens perquè duia peó de menys i la fusta anava minvant i ja no veia com obtenir contrajoc. Però en només tres jugades del meu rival (dubtosa la primera, dolenta la segona i fatal la tercera) m'han permès muntar un atac imparable contra el rei. (2 - 2)

A això ha seguit la victòria d'en **Luís Enrique**, que ronda rera ronda esgota tots els qualificatius i es confirma com el vertader puntal de l'equip. (2 - 3)

De la resta d'escaquers hi havia posicions favorables en alguns i desfavorables en d'altres... el match estava emocionant. Arribaríem a l'empat?

L'**Àlvar** ha hagut de tombar el rei en un final de reis ben conduit per l'Orestes Rodríguez. (3 - 3)

A continuació un dels millors resultats del matí: en una posició on encara hi havia molta feina per fer, amb alfils de diferent color i dames a l'escaquer, a l'Angel Martín se li ha anat el sant al cel i ha perdut per temps. Excel.lent resultat per en **Marc**, no tots els dies es guanya a un MI. (4 - 3)

Aquest resultat ens ha esperonat. Queden tres partides: en **Carlitus** pateix, en **Colomer** també , però l'
Albert
ho té molt bé. En
Colomer
ha de tombar el rei en el final de peons. (4 - 4)

Finalment l'**Albert** no ha sabut trobar la manera de guanyar el seu final de torres... amb tanta mala sort que la obligació de guanyar l'ha posat nerviós i ha acabat perdent per temps. Mentrestant en **Carlitus**, molt pressionat en una posició inferior, perdia la qualitat i s'ha hagut de tombar el rei aquí també. Resultat final 6 a 4.

Hem marxat una mica decebuts de la nostra visita al Vulcà perquè hem tingut el mig punt ben a prop. De totes maneres hem fet un bon match... no prou bo com per puntuar, però poc hi ha faltat.

En el moment d'acabar aquesta crònica ja han sortit tots els resultats. L'Andorra ha guanyat el Sant Feliu i el Comtal ha guanyat el St. Boi. Aquest vespre les calculadores trauran fum...

Salutacions.